

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

IV. Tertius Rudnicii pro Linda Mariana conatus, per singularem, cum serenissimo Electore ac Prussiae Duce, amicitiam atque familiaritatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

De scripturæ, Traditionum Ecclesiasticarum, & Ecclesiæ auctoritate: ex Epistola 118. cap. 5. *Si divina scriptura præscribit auctoritas, non est dubitandum, quin ita facere debeamus, ut legimus. Similiter, si quid horum tota per orbem frequentat Ecclesiæ. Nam hoc, quin ita faciendum sit, disputare, insolentissima insania est. Et contra Epist. Fundam. cap. 5. Ego verò Evangelio non crederem, nisi me Catholica Ecclesiæ commoveret auctoritas. Denique de purgatorio & sacrificio Missæ lib. 20. Civit. cap. 9. Neque piorum animæ mortuorum separantur ab Ecclesiæ. Alioquin nec ad Altare DEI fieret eorum memoria in communicatione corporis Christi.*

CAPUT IV.

Tertius Rudnicii pro Linda Mariana conatus, per singularem, cum serenissimo Electore ac Prussiæ Duce, amicitiam, atque familiaritatem.

Amicitiam colere, semper quidem honestum est: at cum amicitia, amicorumque vires & animi in Deum, resque divinas, tanquam in scopum diriguntur, supraquam dici potest honestissimum. Talis erat Rudnicii, cum serenissimo Electore, atque Prussiæ Duce Joanne Sigismundo amicitia, quin & familiaritatis necessitudinisque usus; tum initio susceptus, tum procedente tempore firmatus. Extincto, cum morte Georgii Friderici, Domus Franconicæ sive Anspachianæ, ad Ducatum Prussiæ Feudo, quod ille cum Alberti Friderici, uti diximus, curatela adierat, altera non modò, ut prior, itidem Brandenburgica, sed insuper etiam Electoralis apud Marchiam Domus, in Joachimo Friderico, ejusdem Feudi, aut potius

tius curatela jus adierat. Sed & Joachimo Frederico Electori, non nisi triennium superstiti, cum vitæ tunc simul jus intercidit. Successurus igitur patri defuncto, Joannes Sigismundus, serenissimus itidem Elector, cum serenissimus Albertus Fridericus jam triginta circiter annos ita fuisset æger, ut nulla ad recuperandam mentis sanitatem amplius superesset spes, Anno MD CIX. à serenissimo Rege Sigismundo III. & amplissimo Poloniae Regno contendit, ut in posterisque suis, non curatorio duntaxat, sed proprium novo contractu jus Feudi ad Prussiae Ducatum fas esset reprehendere. Et obtinuit, quod presab Rudnicio Episcopo, tanquam vicino Regni Senatore, tum ad acquirendum, tum ad adeundum prehendendumque jus provinciae, inter cæteroseximiæ adjuvante. Ille enim, ut in ipso quoque libertatum Privilegiorumque Prussiae datorum volumine (a) inveniatur cuivis licet, & in Generali Ordinum Ducatus Prussiae Conventu die XXVI. Maji, Anno MD CIX. celebrato (quo tum Ecclesiasticæ, tum civiles Ducatus illius leges, adeoque ipsa Provinciae fundamenta non leviter jam convulsa, fuerunt in integrum restituta) & Anno MD CXXII. quo serenissimus Elector Joannes Sigismundus possessionem Ducatus adiit, Regios inter Legatos, principem semper locum tenuit proindeque in rebus tum ipsius Ducatus ac Provinciae, tum serenissimi Electoris ac Ducis, rite constituendis, præcipuam navavit operam. Quâ quidem uti & plurimis aliis de causis, potissimum vero summis, quæ in illo Præsule elucebant, virtutes,

(a) pag. 98. 125. 130. 132.

renissimus Joannes Sigmundus Rudnicium, quem singulari animi reverentiâ patrem suum appellare solitus erat, & diligebat, & reverebatur, ut patrem; ad eò, ut, cum moriturus à suis rogaretur, quâ tandem in fide ac religione migraturus ex hac vita esset, illeque reposuisset, se in fide patris sui decedere, multis (quid, me etiam audiente frequenti tum sermone celebrabant) dubium reliquerit, utrum in Electoris Joachimi Friderici, quem parentem secundum carnem habuerat, an potius in Episcopi Rudnicii, quem ut patrem semper colerat, fide ac religione hinc migraret? Ac Rudnicus quidem, hujus cum serenissimo Electore amicitiæ fructus, quàm cumulatissimos tulit; quos non tam in suum, propinquorum vè suorum, quàm in rei Catholicæ, & Provinciæ suæ usum vertit. Præterquam enim, quod serenissimus Elector illum; pro ea, quâ colebat, observantia, subinde Heilsbergæ coram reviseret, vicissimque reviseretur ab illo; præterquam, quòd utriusque provinciæ subditi, ex mutua illa Principum familiaritate ad summam inter se pacem colendam impulsæ sint: illa insuper ad utriusque populi usus consecuta sunt; quòd (ut Author vitæ Rudnicii (a) scribit) antiquissima de limitibus controversia, quæ prædecessorum temporibus, non sine partium sanguine agitabantur, nominatis utrinque arbitris, cum magna Ecclesiastica utilitatis accessione, sublata sint; & prima posita fundamenta pacis, quæ hucusque vicinas inter utriusque provinciæ incolas sanctè religioseque observatur: huius familiaritatis privilegio usus est etiam Rudnicus, ad res Catholica

R 4

propa

(a) pag. D 3.

propagationem; morasq; omnes sustulit, quæ progressum
 torum sistere poterant. Erectum est ergo Regiomonti à
 damentis Templum pro Orthodoxis, perpetuaq; doti
 structum; data libertas nobilibus erigendi oratoria; sacri-
 tas provisæ transferentibus Tempia ad Catholicos ritus
 pœna in eos scripta, qui convitiis, aut scelere religionem
 festarent.

Verum enimvero, cùm hæc, aliaque id genus plu-
 rima, sub ipsum renovati Feudi initium, vel saltem,
 illa Anni MD CXII. Legatorum Reginorum trans-
 actione per Rudnicium sint perfecta, vel à serenissimo
 Electore impetrata; quid est, quòd Lindæ Mariæ
 instauratio, quæ non nisi Anno MD CXVIII. inchoata
 est, neque perfici, neque impetrari potuerit? Haud
 equidem censuerim serenissimum Electorem, qui
 cætera, vel pro Feudi, vel pro amicitia familiaritate
 quæ jure facilè Rudnicio largiebatur, hinc adamantinum
 potuisse habere pectus. Vereor quocirca, non
 idem ille Otto à Groben, fundi Lindensis heres, et
 jam serenissimo Electore, ut Linda restauraretur, con-
 nivente, aut in gratiam Rudnicii insuper annuente
 volente, murum se Adamantinum, pro ea, quæ
 apud omnes autoritate, aut potius pro infirmitate
 Lutheri sectam studio, objecerit. Quod ut ita
 mihi perluadeam, persuadent illæ, quæ ipsum
 dem, ab Aula Regia subruerunt, ut jam dicemus,
 machinæ.